

U šachty.

Cestička u šachty
ušlapaná,
šla po ní divčina
uplakaná,
věra si zpívala
a hoch libala —
a dnes je na věky
opuštěná.

Marně, ach, čekala
po celý den,
hoch z šachty fírat víc
nebude ven,
vyšlehlý plameny
a černé kameny
pohřbily milence
blazený sen.

Cestička u šachty
rozšlapaná,
po ní nesou těla,
zkrvavená,
zavřel se velký hrob —
zůstalo tisíc stop
a rána ve srdci
otevřená.

NAD TATROU SE BLÝSKÁ...

Není tomu tak dávno, kdy celý kulturní a zvláště právníký svět žasnul nad ukrutnou bestialností s jakou kdesi zabíjeli právo, svobodu, lidskost —!

Óté ironie XX. století — století humanity!

Dva "nejkulturnější" národové prou se navzájem o primat v kultuře a nie jim při tom nevádí, že oba každým dnem znova a znova vpalují sobě na čela svá znamení právě té "zářící své kultury", znamení — jež tak příliš se podobají znamením otrokářů —

A zadíváte-li se na mapu Evropy a zamyslíte-li se při tom — dobře poznáte, koho to Osud postavil mezi ony dva národy jako "zkušební kámen" nějaký pro vyšší jejich kultury.

A je vám divno, nepochopitelné jak Evropa, ta Evropa, která tolik se stará o vyhubení, zrušení otroctví — v jiných dílech světa, jak uprostřed sebe, přímo v srdci svém trpět, žít může otroctví to největší, nejmutnější, nejžalostnější, protože otroctví dvojí — těla i ducha!

Ó, velký Ty Slovák, nadšený pěvec "Slávy deery", i dnes ještě po stu letech právem mohl by's lkát:

Aj zde leží zem ta před okem mým
slzy roním...

Jak Ty, ač zrozen v 18. století, docela jinak chápal's, rozuměl's heslu humanity, kdy, jsi pěl:

Národ tak považuj jediné jako
nádobu lidstva —

a vždy voláš-li: Slovan! necht' ozve
se ti člověk!

A dnes ve XX. století trpí bratři Tvoji, trpí proto, že jsou Slovane, proto, že jsou lidé!

Zalářování jsou mužové, protože prý tlukotem slovanského srdce svého pobuřují proti maďarštině!

— Vyháněny jsou děti jejich ze škol, že čtou slovenské knihy! Ano, Slováci, spoutání na těle i na duchu vláčení jsou do zalářů jen proto, že osobují si právo na lidské žití — jen proto, že dovolují si předkládati jednomu z "nejkulturnějších" národů kvitanci na špetku lidských práv! —

Denně, denně dokladů tolik — jak tam kdesi ubíjí se právo, lidskost —

A Evropa tolik holdující dnes myšlence světového míru — jménem lidskosti, tolik tonoucí ve vysokomyslných plánech odzbrojení — jménem lidskosti, neslyší, nevidí, jak daleko je oné krásné mety — protože otročí —

Co má pro Poláky v Německu, pro Čechy v "uzavřeném území", co pro uherské Slováky?

Jen chvilkový úžas snad a u nás chvilku vzplanutí spravedlivého hněvu tak někde "v bezpečí" — v uzavřeném sále, pak

nadšený, dlouhý papírový protest — a dost!

Svět se točí dál, přijdou nové dojmy, jež křičí třeba ještě víc — svět žasne znova, hněvá se zas, aby co nejdříve zas mohl klidným býti a — zapomenouti!

Není tomu tak dávno, kdy více zas než jindy šlapali kdesi brutálně právo — vmetli citelnější políček spravedlnosti v tvář.

Byla to česká veřejnost v první řadě, jež se ozvala a protestovala v městech i na venkově. A nebylo snad česky myslícího člověka, aby se nepřipojil k těmto protestům a aspoň v duchu neposlal tam ubohým bratřím na Slovensko posilující pozdrav. Slovákům, kteří dopustili se té strašné velezrády, že příroda je učinila Slováky, že v srdcích jejich zasadila touhu žít po lidsku —

Tentokrát nezástalo však jen na protestech. K mravní posile Slováků přistoupila na mnoha místech i posila hmotná, někde dosti značná.

A co Praha? Ta královská "matička", ta přece musí slyšet to úpěnlivé volání o pomoc dětí svých Tater — prvá?!

I Praha pronesla již svůj soud a protestovala. To však nemělo býti vše. Nechtěla-li zůstat za venkovem, musila pomýšlet i na vydatnou podporu hmotnou.

V minulých dnech uspořádala ve prospěch ujařmeného Slovenska velkolepou slavnost a jak už jinak není možno při dobré vůli, slavnost setkala se se značným ziskem morálním i finančním.

Celá Praha téměř shromáždila se na ostrově žofinském, kde slavnosti pořádány a tím na jevo dala své nejvřelejší sympatie bratrskému, ujařmenému národu.

Na slavnosti provedeny byly různé krásné zvyky slovenské a tak spojeno užitečné s příjemným. Byla to radost pohlížeti na veselé chlapee slovácké, jak se veselili a časem zazpívali jednu z těch živých a ohnivých písní slováckých, jako:

"Vrť sa, divča, vrť sa, divča, okolo
mňa,

udělej kolečko, moja galanečko,
budeš moja, budeš moja!"

anebo tuto stejně svižnou a křepkou:

"Měla jsem já rukávce, rukávce,
dála jsem je cigáňce, cigáňce:

cigáňečko, malučka, malučka,
přičaraj mi synečka, synečka!"

Čechové dokázali, že Slováci mohou na ně počítati jako na mravní posilu. A ono vědomí, že je tu bratrský národ, který bdí nad jejich osudem, sílí je k dalším bojům.

Nad Tatrou sa blýská
hromy divo bijú,
nebojme se bratia,
veď sa ony ztratia,
Slováci ožijú.

ČASOVÁ ÚVAHA.

Píše Jan Borecký.

V časopisech "Dennice Novověku" a "Spravedlnosti" čteme dvě pozoruhodné ozvěny. V "D. N." čteme: "Pan V. J. Jandl, pokladník fondu ku postavení pomníku Karlu Jonášovi oznamuje ve 'Slávii', že do dnešního dne k účelu tomu sešlo se \$3468.59." — K tomu připojuje p. Šnajdr své vysvětlení a dobrozdání.

Bývám někdy od přátel K. Jonáše vyzván, abych v časopisech výbor pro postavení pomníku Karlu Jonášovi v Racine upozornil, zdaž by byl volný k pořízení pomníku takového, a jakém se p. V. Šnajdr v "Dennici Novověku" rozepisuje a jej navrhuje. O takovém pomníku jsem s výborem

již dříve vyjednával. Leč nedopracoval jsem se žádného výsledku, neboť to bylo výborem co nejrozhodněji odmítnuto. Výbor stojí na svém, jež pomník má býti postaven v Racine a že jenom za tím účelem byly dávány na pomník příspěvky. Proto přestal jsem si s výborem dopisovat, věda, že i ty nejrozmumnější náhledy tam povšimnutí nedocházejí.

Dovolují si výboru předložit některé otázky k veřejnému zodpovězení, aby příspěvatelé na pomník také o tom něco věděli: 1. Jaké vhodné místo má výbor v Racine pro pomník zabezpečeno? Je to náměstí? Nebo je to nějaký park? 2. Kdo bude pak bdělým strážcem pomníku, aby tento z rozpustlosti nebyl poškozen, nebo zohyzděn? 3. Jest výbor ochoten otázku pomníku vzít v úvahu, předložit ji příspěvatelům a požádati je, aby se vyslovili, jaký pomník uznávají za lepší: Zda mrtvý kámen, který po čase zkáže podlehe a který pro příští pokolení bude bez významu, anebo nějakou Jonášovu nadaci, jakou p. V. Šnajdr v "Dennici Novověku" navrhuje. Pan Šnajdr navrhuje toto: "Já ostatně stále myslím, že by se památce Jonášově do daleké budoucnosti posloužilo lépe, t. j. trvaleji a moudřeji, založením nějaké nadace v Čechách pro šíření známosti o Americe a navázání upřímných styků Čech a Ameriky, než postavením drahého kamene v americkém městě, kde jsou Čechové přec jen do vymření." Záležitost tato zasluhuje skutečně uvážení.

Pozoruhodný dopis z Milwaukee uveřejněn byl onedlouho ve "Spravedlnosti". Píše se v něm: "Svobodomyslnost taková, jakou ze spekulace zbohatační jistá novinářská firma v Chicagu mezi našinci už přes 30 let hlásá, není pravou, ale falešnou. Tato firma svým způsobem lichočila a radila: nie na kostel a kněžím nedávejte a to jen proto, aby na ni více se dostalo. Lidé ze spekulace od kostelů a kněží odpadali, ale tu starou víru v nesmrtnost duše ve své bytosti a přec jen kdesi v koutěčku skrývali, aby při nějaké nahodilé příhodě opět se jí mohli chopiti."

Jako s náboženskou vírou, tak s patentovanou svobodomyslností provozuje se chytrá spekulace. Divíte se tomu? Jest zde mezi námi starý, známý svobodomyslný předák, apoštol, ten pro svoji útěchu dělá sobě též naději na tu korunu věčné slávy, které mu zde na tomto světě lidskou neuznaloostí dosáti nelze. Nu, ať se těší, my mu toho přejeme. Povážíme-li jak bohatým, ba nevyčerpatelným zdrojem útěchy, posily, oddanosti, obětavosti a jiných cností, víra v nesmrtnost duše je, tož bylo by snad nejlépe, aby si ji lidstvo udrželo. Víra, že dále budeme žít, že jsme duševně nesmrtní a že sejdeme se s těmi, co nás předěšili a i s těmi, kterých tu zůstavíme, že usmívá se na nás štěstí nejvyšší dokonalosti, je zajisté lepší, než víra v naprostý zánik ve tmě nicoty. Spekulace s náboženskou vírou je i spekulací svobodomyslných. Důslednosti nikde není žádná. Ubohé osobní přesvědčení.

Počasí má mnoho co dělat se záchvaty neuralgickými, ale nemá pranic co dělat s léčením těchto pomoci St. Jakobs Oel, kterýž nepodléhá nikdy vlivu počasí, nýbrž vždy léčí.

Hledá se učitel

pro českou školu v Tyndall, S. D., asi na deset týdnů. Dobrý plat. Jen dobrý učitel ať se hlásí. Příhlásky zasílejte na

Dakotský Pokrok,
Tyndall, So. Dak.

**Vy
vyhlížíte
žlutě**

Věc záleží v tom, že vaše játra jsou nemocna. Jeden z jejich produktů, "žluč", teče v přílišném množství do vaší krve.

Vy nemůžete ztrávit vaši potravu, vaše chuť k jídlu jest slabá, trpíte hrozným bolením hlavy, bolestmi žaludku, závratí, horečkou malarickou, zácpou atd. Čeho jest vám třeba není porce nějakých solí, neb čistící vody, či pilulek — ale tištěle jater

**Theford's
Black-Draught**

Tento výtečný lék působí jemně na chorá játra. On čistí krev, obnovuje chuť, sytí nervy, jasní mozek a léčí zácpu. Jest pravým lékem pro nemocná játra a ledviny a reguluje všechny činnosti trávení. Zkus'te ho.

U všech lékárníků a léky 25 centů v balíčkách.

**THE
UNDERWOOD
STANDARD**

TYPEWRITER

je jediný skutečně viditelný

STROJ

spolehlivý za všech okolností, způsobilý ku všem druhům práce a prostý všech pokusných nedostatků.

Underwood Typewriter Co.,

1617 Farnam Street,

Omaha, Neb.

Bohatství v zavodňování.

Nová příležitost k nabytí domova a neodvislosti
'evněji než co platíte nájmum; úroda velká a jistá.

V úterý 7. a 21. května a 4. a 18. června 1907 dovedu vás osobně do této země přilátelesti, do rozvojících městeček a úrodných zavodňovaných údolí Big Horn Basin, Wyo., kde můžete zahrati 160 akrů zavodňovaného pozemku po 60c. akr kromě vřibny za vodu; 168 Yellowstone údolí a jeho cukrovary a zavodňovanými pozemky. Chcete žít?

Vláda vynakládá
milióny na zavodňování v těchto místech.

Tyto pozemky, sousedící s Burlington dráhou, jsou tak bohaté a úrodné jako kterékoliv, na něž slunko svítí a rozkládají se mezi krásnými řekami a hojností čistě horské vody. Hojnost dříví a uhlí. Podněti ideální!

Nač platit nájem,
když za tytéž
splátky můžete
vlastnit svůj domov vlastní?

Jsem zaměstnán Burlington dráhou, abych ukazoval tyto pozemky a posloužil vám zdarma.

Zvláštní ceny tam a zpět z Omahy, Lincoln, a Kansas City \$30. St. Louis \$25, Chicago \$20. V úterý vyjíždí z Omahy ve 4:10 odpoledne, Lincoln v 6:00 večer, Kansas City v 9:30 dopoledne a v 6:05 večer, St. Louis v 8:03 ráno a Chicago v 9:15 ráno ve dny odáné

Nová brožurka zdarma. Pro naši novou brožurku s velkou mapou, v níž se dočtete vše o těchto pozemcích, trácích, o farmách, pěstuj. jak nabyti majetnického práva a mnohá jiných cenných informací, dopište si

D. Clem Deaver, General Agent,
LAND SEEKERS' INFORMATION BUREAU,
1001 Farnam St., Omaha, Neb.

Willow Springs Pivovar

ZELENÉ "TRADING STAMPS"

Za \$3.00 zelených Trading Stamps s každou bednou

STARS & STRIPES
(2 tucty pintových lahví)
— cena

\$1.25

Za \$5.00 zelených Trading Stamps s každou bednou

STARS & STRIPES
(2 tucty kvartových lahví)
— cena

\$2.25

Pamatujte!

Kromě toho, že dostanete nejlepší lahvové pivo, dostanete též dvojnásobnou hodnotu v zelených "Trading Stamps."

1407 Harney Street:

Objednejte si poštou neb telefonem Douglas 1806 nebo 1685.

Riley Brothers Co.

VELKOOBCHODNÍCI

Likéry a doutníky

Old Military Rye — Diamond R Rye
N. B. Archer Bourbon.

1118 Farnam St. OMAHA.